

# زنده باد اول مه

## سرود انترناسیونال

برخیز ای داغ لعنت خورده  
دنیای فقر و بندگی  
جوشیده خاطر ما را برده  
به جنگ مرگ و زندگی  
باید از ریشه براندازیم  
کهنه جهان جور و بند  
آنگه نوین جهانی سازیم  
هیچ بودگان هر چیز گردند.  
روز قطعی جدال است آخرین رزم ما  
انترناسیونال است نجات انسانها  
بر ما نبخشد فتح و شادی  
نه شه، نه بت، نه آسمان  
با دست خود گیریم آزادی  
در پیکارهای بی امان  
تا ظلم از عالم برویم  
نعمت خود آریم به کف  
دمیم آتشش را بکوبیم  
تا وقتی آهن گرم است  
روز قطعی جدال است آخرین رزم ما  
انترناسیونال است نجات انسانها  
تنها ما توده ی جهانی، اردوی بیشمار کار  
داریم حقوق جهانیانی نه که خونخواران غدار  
غرد وقتی رعد مرگ آور  
بر دژخیمان و رهنان  
در این عالم بر ما سراسر  
تا بد خورشید نور افشان  
روز قطعی جدال است آخرین رزم ما  
انترناسیونال است نجات انسانها

## ریشه های پیدایش اول ماه مه

کار در روز را مطرح کرد. اما حتی بعد از آن که به این هدف رسید از بین نرفت و تا دوام یافت. تا زمانی که اعتراض کارگران علیه سرمایه داری و طبقه حاکم ادامه یابد. تا زمانی که کارگران به تمامی خواسته های خود نرسند، اول ماه مه روزی برای مطرح ساختن آن خواستها خواهد بود و زمانی که دوران بهتری فرا رسد و طبقه کارگر جهان رهایی یابد نیز بشريت همچنان این روز را به احترام مبارزه سخت و رنج بسیار گذشتگان جشن خواهند گرفت.

جهانی یک روز کار در تمامی کشورها تجلی یابد. در همین جلسه نماینده کارگران آمریکا توجه حضار را به تصمیم رفقای خود برای اعتصاب در اول مه ۱۸۸۹ جلب کرد. البته کسی درباره تکرار تعطیلی در سال بعد تلاش نکرد. چرا که هیچ کس نمیتوانست موفقیت درخشان این ایده و سرعت گسترش آن در میان طبقه کارگر را پیش بینی کند. به هر حال کافی بود که روز اول ماه مه جشن گرفته شود تا همگان درک کنند که اول ماه مه باید به جشنی سالانه تبدیل شود. اول ماه مه خواست ۸ ساعت

قانونی اجازه تجمع در این ابعاد را به کارگران نداد. اما در سال ۱۸۸۸ آنها تصمیم گرفتند اول مه ۱۸۹۰ را دوباره جشن بگیرند. در این مدت، جنبش کارگری در اروپا قدرتمند و فعال شده بود. برترین تجلی این جنبش در کنفرانس بین الملل کارگران در سال ۱۸۸۹ به نمایش گذاشته شد. در این کنفرانس ۴۰۰ نماینده در آن شرکت داشتند، تصمیم گرفته شد اولین خواسته کارگران هشت ساعت کار در روز باشد. نماینده اتحادیه های فرانسه لاورین از شهر بوردو پیشنهاد داد که این خواسته از طریق توقف

بخشد؟ به همین دلیل ایده جشن کارگری بسرعت مورد قبول واقع شد و از استرالیا به سایر کشورها گسترش یافت تا جایی که در نهایت همه جهان را فتح کرد. اولین کسانی که تجربه کارگران استرالیایی را دنبال کردند کارگران آمریکایی بودند. آنها در سال ۱۸۸۶ تصمیم گرفتند اول ماه مه، بعنوان یک روز جهانی تعطیل شود. در این روز ۲۰۰ هزار نفر از کارگران محل کارشان را ترک کردند و درخواست کردند کار تا ۸ ساعت در روز کاهش یابد. بعدها تا سالها سرکوب پلیس و مواع

رزا لوکزامبورگ

اندیشه تعطیل کردن و برگزاری جشن روز کارگر به عنوان وسیله ای برای دستیابی به ۸ ساعت کار روزانه، اولین بار در استرالیا مطرح شد. کارگران استرالیا در سال ۱۸۵۶ تصمیم گرفتند یک روز کامل را با تظاهرات و جشن و به عنوان گردهمایی برای هشت ساعت کار در روز، تعطیل کنند. قرار شد تاریخ برگزاری این جشن ۲۱ آوریل باشد. در ابتدا کارگران استرالیایی این تعطیلی را تنها برای همان سال در نظر داشتند. اما این اولین جشن چنان اثر قوی بر کارگران استرالیایی داشت و به آنان چنان شور و شوقی بخشید که تصمیم گرفته شد هر ساله این جشن تکرار شود.

در حقیقت کارگران کار را در روزی که میخواستند تعطیل کردند و این به آنان شهامت و اعتماد به نفس هر چه فزونتری داد. چه چیزی به بردگان ابدی کارخانه ها و کارگاهها بیش از تحکیم صفوف خود شهامت می

## اول ماه مه و ارگانهای سرکوب کارگری رژیم

"توده های"ها و "راه کارگری"ها است تا مبارزه های کارگری! کارگران خود می دانند که کجا چه کاری بکنند و چه کاری نکنند. اگر نیروی تحت عنوان اپوزیسیون رهنمود نزدیکی به ارگانهای سرکوب رژیم بدهد، دارد حرف دلش را تحت نام "تاکتیک" می زند.

شرایطی اگر کسی فکر می کند با نزدیکی به این بخش از رژیم و یا حتی انجمن های صنفی هنوز تشکیل نشده توسط آیالو و وزارت کار دارد سر آنها کلاه می گذارد و از نیرویشان استفاده می کند، در واقع دارد سر کارگران کلاه می گذارد. این بیشتر شبیه به "نفوذ" در شوراهای اسلامی کار در اوآن فعالیت های این نهادها توسط

کوچکترین خللی در اینکده خانه کارگر و شوراهای اسلامی کارشان ارگانهای سرکوب رژیم در محیط کارند، وارد نمی کند. اتفاقا یکی از مطالبات کارگران در مراسمهای مستقل اول مهها باید انحلال شوراهای اسلامی کار باشد. مبارزه با شوراهای اسلامی کار جزئی از مبارزه هر روزه کارگران برای بهبود شرایط کار و زندگی شان می باشد. در چنین



ناصر اصغری

بار دیگر مراسم اول ماه مه را در پیش رو داریم.

در شرایطی به پیشواز اول ماه امسال می رویم که خانه کارگر و شوراهای اسلامی کارشان از طرف بخشی از هیات حاکمه مورد بی مهری قرار گرفته اند. یک بخش از رژیم، بخصوص وزارت کارش، مدتی دنبال آیالو بود که به دادش برسد و برایش اتحادیه تشکیل بدهد. اما هر چه سر این زد و بند بیاید یک نکته را نباید فراموش کرد. شاید خانه کارگرها در همه شهرها نتوانند اجازه راهپیمایی در اول ماه مه را بگیرند. و به احتمال زیاد برای خود نشان دادنهایی حداکثر به رقبایشان در رژیم، خودشان بدون مجوز قانونی دست به راهپیمایی هایی بزنند. این اما

### انقلاب کارگری

ماهانه

منتشر میشود

سردبیر: امیر توکلی

تلفن:

00 358 405 821 776

ایمیل:

tavakoli@hotmail.com

مسئول توزیع

ناصر اصغری

nasser\_asgari@yahoo.com

نشریه از این سایتها

قابل دسترسی است

www.kargaran.org

www.rowzane.com

## اطلاعیه در مورد تغییر زمان انتشار هفته نامه انقلاب کارگری

هفته نامه انقلاب کارگری منبهد بصورت ماهانه منتشر میشود. تم و جهتگیری های ماهنامه انقلاب کارگری همچنان ادامه هفته نامه است. اولین شماره ماهنامه در اولین هفته خرداد منتشر میشود. ماهنامه را میتوانید از سایت کارگران و روزنه دریافت کنید. ما همچنان منتظر مطالب، نظرات و پیشنهادات شما هستیم.

سردبیر

امیر توکلی

۱۱ اردیبهشت ۸۳ - ۳۰ آوریل ۲۰۰۴